

- 8) Czy zasadę skuteczności w przytoczonych poniżej wyrokach Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej należy rozumieć w ten sposób, że termin przedawnienia bezpodstawnego wzbogacenia uzyskanego z tytułu nieoprocentowanego i nieodpłatnego charakteru kredytu z uwagi na wadę powinien rozpocząć bieg dopiero od momentu wydania przez sąd orzeczenia w przedmiocie takiej wady (np. poprzez stwierdzenie nieoprocentowanego i nieodpłatnego charakteru kredytu)?
- 9) Od którego momentu zasada skuteczności zastosowana w przytoczonych poniżej wyrokach TSUE wymaga rozpoczęcia biegu przedawnienia?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG, Dz.U. 2008, L 133, s. 66.

(²) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht
Wiesbaden (Niemcy) w dniu 11 stycznia 2022 r. – UF/Land Hessen**

(Sprawa C-26/22)

(2022/C 148/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UF

Druga strona postępowania: Land Hessen

przy udziale: SCHUFA Holding AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 77 ust. 1 w związku z art. 78 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679 (¹) (zwanego dalej „RODO”) należy interpretować w ten sposób, że rozstrzygnięcie organu nadzorczego, o którym organ ten informuje zainteresowanego,
- a) ma charakter odpowiadający rozpatrzeniu petycji? Skutkowałoby to tym, że sądowa kontrola decyzji organu nadzorczego w sprawie skargi na podstawie art. 78 ust. 1 RODO ograniczałaby się zasadniczo do tego, czy organ rozpatrzył skargę, prawidłowo zbadał przedmiot skargi i poinformował skarżącego o wyniku kontroli.
- lub
- b) należy rozumieć jako wydaną przez organ publiczny decyzję co do istoty sprawy? Skutkowałoby to tym, że decyzja organu nadzorczego w sprawie skargi musiałaby zostać zbadana przez sąd w pełnym zakresie pod względem merytorycznym zgodnie z art. 78 ust. 1 RODO, przy czym w konkretnym przypadku – na przykład w przypadku zredukowania zakresu uznania do zera – organ nadzorczy mógłby zostać zobowiązany przez sąd również do konkretnego działania w rozumieniu art. 58 RODO.
- 2) Czy przechowywanie danych przez prywatne biuro informacji kredytowej, w którym dane osobowe z rejestru publicznego takiego jak „krajowe bazy danych” w rozumieniu art. 79 ust. 4 i 5 rozporządzenia (UE) 2015/848 (²) są przechowywane bez konkretnego powodu, aby w przypadku zapytania móc udzielić informacji, jest zgodne z art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?
- 3) a) Czy zasadniczo dopuszczalne jest istnienie prywatnych równoległych baz danych (w szczególności baz danych biura informacji kredytowej), które są tworzone obok państwowych baz danych i w których dane z państwowych baz danych (w niniejszym przypadku ogłoszeń upadłościowych) są przechowywane dłużej, niż jest to przewidziane w ścisłych ramach rozporządzenia 2015/848 w związku z prawem krajowym?
- b) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 3a) – czy z prawa do bycia zapomnianym przewidzianego w art. 17 ust. 1 lit. d) RODO wynika, że dane te powinny zostać usunięte, jeżeli okres przetwarzania danych przewidziany dla rejestru publicznego już upłynął?

- 4) Jeżeli art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. f) RODO może stanowić jedyną podstawę prawną dla przechowywania danych przez prywatne biuro informacji kredytowej również w odniesieniu do danych przechowywanych w rejestrach publicznych, to czy należy przyjąć istnienie uzasadnionego interesu biura informacji kredytowej już wtedy, gdy biuro to przejmuje dane z rejestru publicznego bez konkretnego powodu, tak aby dane te były następnie dostępne w przypadku zapytania?
- 5) Czy kodeksy postępowania zatwierdzone przez organy nadzorcze zgodnie z art. 40 RODO i przewidujące terminy kontroli i usunięcia danych dłuższe niż terminy przechowywania w rejestrach publicznych mogą zawieszać konieczność dokonywania wyważenia interesów zgodnie z art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. f) RODO?

-
- (¹) Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) (Dz.U. L 119, s. 1).
- (²) Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 141, s. 19).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 26 stycznia 2022 r. – VZ/CA

(Sprawa C-53/22)

(2022/C 148/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VZ

Druga strona postępowania: CA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 3 dyrektywy 89/665 (¹) stoi na przeszkodzie temu, by oferentowi, który został ostatecznie wykluczony z postępowania o udzielenie zamówienia, odmówiono możliwości wniesienia skargi na odmowę uchylenia decyzji o udzieleniu zamówienia, jeżeli zamierza on wykazać, że zwycięski oferent i wszyscy pozostali oferenci, którzy spełnili wymagania, dopuścili się poważnego wykroczenia zawodowego polegającego na zawarciu porozumień antykonkurencyjnych, stwierdzonych w postępowaniu sądowym dopiero po jego wykluczeniu, aby uzyskać możliwość udziału w ponownym postępowaniu przetargowym?
- 2) Czy art. 1 ust. 3 dyrektywy 89/665 i zasady [prawa Unii Europejskiej] dotyczące ochrony konkurencji stoją na przeszkodzie temu, by sąd administracyjny nie mógł rozpatrzyć skargi wniesionej przez oferenta, który został ostatecznie wykluczony z postępowania o udzielenie zamówienia, na odmowę dokonania samokontroli przez instytucję zamawiającą w stosunku do decyzji o dopuszczeniu do przetargu i udzieleniu zamówienia oferentom, którzy zawarli stwierdzone w postępowaniu sądowym porozumienia antykonkurencyjne w tym samym sektorze co sektor będący przedmiotem postępowania?

(¹) Dyrektywa Rady z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. 1989, L 395, s. 33).
